

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

มนตรี ดีโนนโพธิ์

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา CHIN1201 การฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 2/2561 จำนวนทั้งหมด 30 คน ได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง ระยะเวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก 2) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกตามแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2W3P 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล

ผลการวิจัย พบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 91.36 : 94.67 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ก่อนทดลองและหลังทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น พบว่าผลการทดลองหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.73 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.23 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.47$, $SD = 0.26$)

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาจีน ภาษาจีนเบื้องต้น กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก

รับบทความ: 14 ธันวาคม 2563

แก้ไขเสร็จ: 01 เมษายน 2564

ตอบรับบทความ: 19 เมษายน 2564

Development of basic Chinese Speaking Skill using Active Learning Activities for Chinese Major Students of Chandrakasem Rajabhat University

Montree Denonpho

Chinese Education Faculty of Humanities and Social Sciences Chandrakasem Rajabhat University

Abstract

The objectives of the study were: 1) to develop Active Learning activities to improve of basic Chinese speaking skills; 2) to study the learning achievement of Chinese Major students in Chandrakasem Rajabhat University before and after using Active Learning activities to develop basic Chinese speaking skills; and 3) to study the satisfaction of learners towards the organization of Active Learning activities to develop basic Chinese speaking skills of Chinese Major students in Chandrakasem Rajabhat University. Participants of this study were 30 1st-year Chinese Major students studying in the course CHIN1201 listening and speaking Chinese I during the second semester of 2018 Academic Year. The instrument used in the research were: 1) Active Learning lesson plan; 2) 2W3P approach to implement Active Learning activities in communicative language class; 3) Learning achievement test; and 4) student satisfaction questionnaires. Statistics used in data analysis were mean, percentage, standard deviation, and effectiveness index analysis.

The results of this research study showed that 1) the effectiveness of Active Learning activities to develop basic Chinese speaking skills for the first year students was found to be greater than the criteria range, at 91.36: 94.67; 2) after using Active Learning activities to develop basic Chinese speaking skills, students' learning achievement in post-test scores were found to be higher than that of pre-test result; and 3) the results of student satisfaction towards the use of active learning to develop basic Chinese speaking skills for first year students at Chandrakasem Rajabhat University revealed that in overall, the average satisfaction of students towards organizing Active Learning to develop basic Chinese speaking skills was ranked the highest ($\mu = 4.47$, $SD = 0.26$)

Keywords: Chinese Speaking, Skill Basic Chinese, Active Learning

Received: 14 December 2020

Revised: 01 April 2021

Accepted: 19 April 2021

บทนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าภาษาอังกฤษ และยังเป็นภาษาที่สามารถที่หลาย ๆ ประเทศนิยมเรียน คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าในช่วงระยะเวลาหลายปีมานี้ภาษาจีนมีบทบาทสำคัญต่อประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ส่งผลให้สาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาททั้งต่อภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และต่อภูมิภาคอื่น ๆ ของโลกด้วย ความสำคัญดังกล่าวจึงส่งผลให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้เรียนให้ความสำคัญไม่น้อยกว่าภาษาอื่น ๆ ทั้งยังมีการใช้กันอย่างกว้างขวางแพร่หลาย ปัจจุบันภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารทางด้านธุรกิจ การค้าขาย การศึกษา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน และเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ภาษาจีนกลางได้เข้ามามีบทบาทต่อตลาดแรงงานไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การติดต่อค้าขาย หรือร่วมทุนกับนักธุรกิจจีนฮ่องกง ไต้หวัน มาเลเซีย และสิงคโปร์ เป็นต้น ดังนั้นผู้เรียนภาษาจีนจึงควรศึกษาภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพเพื่อสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารและใช้ในการทำงานในสายงานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

สำหรับการเรียนภาษาจีนในประเทศไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีนในประเทศไทยที่กำลังเป็นที่นิยมทั้งทางธุรกิจ การค้า หรือการท่องเที่ยว จึงทำให้กระทรวงศึกษาธิการบรรจุรายวิชาภาษาจีนเข้าไปในหลักสูตร โดยให้จัดรายวิชาภาษาจีนเข้าไปอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 211) การเรียนภาษาจีนจึงได้กลายเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการนำภาษาจีนมาบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่อนุบาล ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ต่างก็เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลาย

ในการจัดการชั้นเรียนทางภาษาภาษาจีนผู้เรียนจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ภาษาจีนทั้ง 4 ทักษะ คือทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งการพัฒนาภาษาทั้ง 4 ทักษะทั้ง 4 ทักษะมีทักษะหนึ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศและเป็นหัวใจหลักของการเรียนภาษา คือ ทักษะการพูด เนื่องจากทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารและมีความรู้ในภาษาอย่างชัดเจน และทักษะการพูดเป็นทักษะที่ต้องถ่ายทอดออกมาทางความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

หรือติดต่อกิจกรรมคำกับชาวจีนได้ดี นอกจากนี้การที่ผู้เรียนใช้ภาษาจีนได้ไม่ดี อาจเป็นเพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารทั้งยังขาดความมั่นใจและคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างทางภาษารวมถึงขาดความเข้าใจการใช้ในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิควิธีที่หลากหลายโดยให้ความสำคัญกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงและใช้การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้ด้วยตนเองและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้อวางแผนในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเท่านั้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักศึกษา ซึ่งจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและเอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่า กิจกรรมทางภาษาจีนเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างหลากหลาย และเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อันจะส่งผลให้นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาที่ดีจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จอห์นสันและมอร์ริ (Johnson and Morrow, 1987, p. 64) ที่ว่าการให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาเพื่อ การสื่อสารเท่านั้นจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้

จากเหตุผลข้างต้น จึงมีความจำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อนักศึกษายิ่งขึ้น และจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด ฝึกปฏิบัติ และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง โดยผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการพูดภาษาจีนเบื้องต้นโดยทดลองกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีน 1 และเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาจีน ตลอดจนนักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันและสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 : 80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวนทั้งหมด 30 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาเอกบังคับของหลักสูตรฯ ในรายวิชา CHIN1201 การฟังและการพูดภาษาจีน 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากวิชา CHIN1201 การฟังและการพูดภาษาจีน 1 เป็นวิชาที่มุ่งเน้นการฟังและการพูดภาษาจีนเป็นสำคัญ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2. ตัวแปรตาม คือ
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการฟังและการพูด 1 เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น
 - 2.2 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านการวัดและการประเมินผล

สมมติฐานของการวิจัย

1. การเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 80 : 80
2. ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นอยู่ในระดับดี

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยการศึกษาคำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 รวมถึงศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จากนั้นนำผลจากการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาใช้ในการปรับปรุงแก้ไข ประยุกต์ และดำเนินการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 คน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.82 และนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ สุดท้ายนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ตำราเรียนการฟังและการพูดภาษาจีนเบื้องต้น จำนวนคำศัพท์ รูปประโยค บทสนทนา องค์ประกอบของขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้และผลการจัดการเรียนรู้ หลังจากนั้นได้สร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน และนำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ หากคุณภาพได้คือ 91.63 : 95.67 ซึ่งเป็นคะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละของการทดสอบที่ได้จากกระบวนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active

Learning) (คะแนนเก็บย่อยระหว่างเรียน) (E_1) มีค่าเท่ากับ 91.63 และคะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละคะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2) มีค่าเท่ากับ 91.63 : 95.67

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวัดและประเมินความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก (Multiple Choice) ซึ่งผู้วิจัยได้ออกข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 60 ข้อ นำแบบทดสอบที่ได้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถามโดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป จาก 60 ข้อ ได้มา 45 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบ 45 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้ว เพื่อตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป โดยสามารถคัดเลือกแบบทดสอบได้ จำนวน 30 ข้อ ที่มีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อนำมาเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร Kr-20 ของ Kuder, Richardson. 1937 : 151) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 สุดท้ายนำข้อสอบที่ผ่านขั้นตอนทั้งหมดไปใช้ทดลองจริง

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน โดยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผล กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นที่สร้างขึ้นมีจำนวน 19 ข้อ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert). 1967 : 90) คือ (5-1) เป็นระดับการประเมินและนำข้อคำถามที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่า (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา และนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ในด้านการใช้ภาษาสุดท้ายนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนเตรียมการ

จัดเตรียมสถานที่ที่ใช้ในการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น รายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 โดยสถานที่ที่ใช้

คือห้องเรียนที่ผู้วิจัยทำการจัดการเรียนการสอน อาคาร 28 ห้อง 2840 มหาวิทยาลัยราชภัฏ
จันทร์เกษม

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ วิธีประเมินผลการเรียนและสร้างความเข้าใจ เสนอ
วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนให้กับนักศึกษา

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการประเมินแบบทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้
ทางภาษาจีนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1

2.3 ดำเนินกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ
เชิงรุก (Active Learning) เพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาจีน และส่งเสริมให้มีทักษะการฟังและการพูด
โดยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่ได้วางแผน ระยะเวลา 14 สัปดาห์ ใน 1 ภาคการศึกษา
ปีการศึกษา 2561

2.4 ระหว่างนักศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ใน
แต่ละช่วงของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการประเมินการสังเกตพฤติกรรมการฟัง
และพูดภาษาจีนของนักศึกษาและได้ทำการจดบันทึก

2.5 เมื่อนักศึกษาได้ทำกิจกรรมครบตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก
(Active Learning) แล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาจีนและทำการแจกแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.6 ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 หลังจากที่ได้เรียนจากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก

2.7 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม
ผลการวิเคราะห์พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะ
การพูดภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ในการทดลองเพื่อหา
ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมพบว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E1)
มีค่าเท่ากับ 91.36 : 94.67 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด 80 : 80 แล้ว ปรากฏว่า การจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้นมี
ประสิทธิภาพสูงมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

นักศึกษาคนที่	ผลคะแนนสอบ		คะแนนความก้าวหน้า ($E_1 - E_2$)
	ก่อนเรียน (E_1) (30 คะแนน)	หลังเรียน (E_2) (30 คะแนน)	
1	15	27	+12
2	18	30	+12
3	14	28	+14
4	18	22	+4
5	15	29	+16
6	22	30	+8
7	9	24	+15
8	16	28	+12
9	17	29	+12
4	18	22	+4
5	15	29	+16
6	22	30	+8
7	9	24	+15
8	16	28	+12
9	17	29	+12
10	15	29	+14
11	19	27	+8
12	18	29	+11
13	20	26	+6
14	21	28	+7
15	24	28	+4
16	16	29	+13
17	15	29	+14
18	22	30	+8
19	14	29	+15
20	19	25	+6
21	17	29	+12
22	16	28	+12
23	19	28	+9
24	18	29	+11
25	17	27	+10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

นักศึกษาคนที่	ผลคะแนนสอบ		คะแนนความก้าวหน้า ($E_1 - E_2$)
	ก่อนเรียน (E_1) (30 คะแนน)	หลังเรียน (E_2) (30 คะแนน)	
26	17	28	+11
27	20	28	+8
28	18	27	+9
29	15	27	+12
30	13	25	+12
คะแนนรวม	517	832	
คะแนนเฉลี่ย	17.23	27.73	

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก จำนวน 30 คน พบว่า คะแนนก่อนเรียนโดยรวมนี้อาจมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.23 และ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 27.73

ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีทั้งหมด 30 คะแนนเต็ม ดังนั้นเกณฑ์ที่ผ่านการประเมินของคะแนนความก้าวหน้าจึงเท่ากับ 9 คะแนน เมื่อพิจารณาจากคะแนนความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า นักศึกษาได้คะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นทุกคนตั้งแต่ +4 ถึง +15 โดยมีนักศึกษาที่ได้คะแนนความก้าวหน้าสูงกว่าเกณฑ์ประเมินคือ 9 คะแนน มีทั้งหมด 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)

ข้อ	รายการประเมิน	μ	SD	การแปลผล
ด้านอาจารย์ผู้สอน				
1.	ครูชี้แจงจุดประสงค์และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกอย่างเข้าใจและชัดเจน	4.44	0.55	มาก
2.	อาจารย์จัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยลดความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างเหมาะสม	4.01	0.71	มาก
3.	อาจารย์ให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักศึกษาอย่างทั่วถึง	4.82	0.45	มากที่สุด
4.	อาจารย์ส่งเสริมให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	5.03	0.00	มากที่สุด
5.	อาจารย์ให้การเสริมแรงโดยคำชมเชยทุกครั้งเมื่อนักศึกษาทำกิจกรรมได้สำเร็จ	4.88	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	μ	SD	การแปลผล
ด้านเนื้อหา				
1.	เนื้อหาเรียงจากความง่ายไปหายาก	4.41	0.55	มาก
2.	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.44	0.55	มาก
3.	เนื้อหา บทสนทนา ภาษา ตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน	4.22	0.84	มาก
4.	เนื้อหา รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.82	0.84	มาก
5.	การจัดการเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.24	0.84	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1.	บทสนทนาภาษาจีน สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของตนเองได้	5.05	0.00	มากที่สุด
2.	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก	4.85	0.45	มากที่สุด
3.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก การพูด และการแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง	5.07	0.00	มากที่สุด
4.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกทำให้ผู้เรียนสนุกสนานและมีความสุขในการทำกิจกรรม	4.88	0.45	มากที่สุด
5.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน	4.67	0.55	มากที่สุด
ด้านการวัดและการประเมินผล				
1.	มีประเมินผลทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม	4.67	0.55	มากที่สุด
2.	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น	4.04	0.71	มาก
3.	นักศึกษาทราบผลการเรียนรู้และการประเมินทักษะการพูดภาษาจีนของตนเอง	3.60	0.55	มาก
4.	การประเมินผลสัมฤทธิ์ครอบคลุมเนื้อหา รูปแบบกิจกรรม	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม		4.47	0.26	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม พบว่าค่าเฉลี่ยความพึง

พอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้น มีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (μ 4.47, SD =0.26)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ทางการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติฝึกทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีประสิทธิภาพเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80 : 80 ซึ่งผู้วิจัยขออภัยผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่ผู้วิจัยได้คิดค้นและสร้างขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มีประสิทธิภาพเหมาะสมในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาริบท วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเกี่ยวกับหลักทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชิงรุกและทฤษฎีการสอนทักษะการพูดภาษาจีน คือ การสอนพูดภาษาจีนจากสิ่งที่ย้ายไปสู่สิ่งที่ยากเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและผู้เรียนได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าการเป็นผู้รับฝ่ายเดียว ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สามารถเปิดโอกาสให้ได้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางภาษากับผู้สอน และเพื่อนในชั้นเรียนในสถานการณ์ที่แตกต่างกันและคล้ายกับความเป็นจริง เพื่อฝึกฝนทักษะการพูดภาษาจีนผ่านการลงมือปฏิบัติจริงด้วยการฝึกพูดสนทนา ยังทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางความคิดและสะท้อนความคิด ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและให้กำลังใจโดยการชมเชยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

จากการศึกษาพบว่า นักวิชาการได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎี ดังกล่าวไว้เพื่อเป็นแนวทางในการสอนทักษะการพูดภาษาที่สอง ดังที่ ลินช์ (Lynch, 1996, p. 121) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการสอนทักษะการพูด ครูควรสอนให้นักเรียนมีการพูดมีปฏิสัมพันธ์ ที่มีบทบาทในการพูดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้น สิ่งสำคัญคือผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริง โดยการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนตามลำดับ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอสถานการณ์ (Presentation) ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินกิจกรรม (Practice) ขั้นที่ 4 ขั้นสร้างองค์ความรู้ (Production) และขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap Up) ตามแนวคิดของ สัจญญา ภัทรกร (2552, น. 21) ที่กล่าวไว้ในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านกระบวนการศึกษา วิเคราะห์

สังเคราะห์องค์ความรู้ ข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ได้ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด 14 แผน พบว่ามีประสิทธิภาพในค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.36 : 94.67 ผู้วิจัยจึงได้พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่า 80 : 80 เพราะเหตุผลดังนี้

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) สร้างขึ้นตามขั้นตอน โดยนำกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องหลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จนกว่าจะได้รูปแบบกิจกรรมที่มีคุณภาพเหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

1.2 นำรูปแบบกิจกรรมไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มทดลองย่อย โดยใช้รูปแบบกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มทดลองนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง และกระบวนการจัดการเรียนรู้ บันทึกกิจกรรมและข้อสงสัยที่อาจเป็นปัญหาในการทำกิจกรรม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และรวบรวมข้อมูลนำผลการทดลองที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ผลที่เกิดขึ้นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน เป็นวิธีการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงผ่านการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การจับคู่พูดสนทนา ซึ่งเป็นการสร้างความรู้ที่ได้ปฏิบัติระหว่างการทำกิจกรรม โดยมีรูปแบบวิธีการเรียนรู้ผ่านทักษะการพูด การได้ทดลองปฏิบัติจริง แก้ไขปัญหา การร่วมกันอภิปรายข้อบกพร่องของเพื่อร่วมกัน และรวมถึงการทำงานเป็นทีม ซึ่งต่างก็เป็นพื้นฐานหัวใจสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่ประกอบไปด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การโต้ตอบความคิดเห็น ซึ่งเป็นการบวนการจัดการเรียนรู้ที่ลดขั้นตอนการถ่ายทอดเนื้อหาเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Teach Less, Learn More (TLLM) หรือที่แปลเป็นไทยว่า ครูสอนน้อยลงให้เด็กเรียนรู้เองมากขึ้น เป็นแนวคิดการจัดการศึกษาของประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนที่ดีขึ้นและเป็นการเตรียมความพร้อมในการใช้ชีวิตของผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้และเกิดทักษะการคิดขั้นสูง และสอดคล้องกับสัญญา ภัทรการ (2552, น. 13) การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนมีความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ บุหงา วัฒนะ (2546, น. 22) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) คือการเปลี่ยนวิธีการสอนแบบเดิม ๆ เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้

ผู้เรียนได้แสดงหาความรู้กระตุ้นให้เกิดความใฝ่รู้ รู้จักคิด วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ และแก้ไขปัญหาได้ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพดีขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม จากการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เห็นได้ชัดจากการเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กล่าวคือ มีนักศึกษา จำนวน 4 คน ที่มีผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อได้สอบถามและพูดคุย พบว่านักศึกษาทั้ง 4 คน ไม่เคยเรียนภาษาจีนมาก่อน และไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน มากกว่าร้อยละ 50 จึงส่งผลให้มีคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ หลังจากได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน นักศึกษาได้ฝึกลงมือปฏิบัติจริงและได้สั่งสมคำศัพท์พื้นฐานต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นและมีความมั่นใจในการพูดภาษาจีนมากขึ้นผ่านการทำกิจกรรม ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ผู้สอนและเพื่อร่วมชั้นเรียน ส่งผลให้คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาทุกคนก้าวหน้าขึ้นอย่างเห็นได้ชัด แสดงว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการด้านการเรียนภาษาจีนสูงขึ้นจากเดิมทุกคน ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาจีนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในด้านการพูดภาษาจีนเหมาะสมกับการนำมาใช้ในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 หรือรายวิชาภาษาจีนอื่น ๆ ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความสนุกสนานมีชีวิตชีวาและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นอยากเข้าร่วมทำกิจกรรม อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำงานเป็นทีมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของจอห์น (John, 1859 อ้างถึง ทิศนา ขัมมณี, 2545, น. 4-5) ที่กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต้องเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และสอดคล้องกับ วรรณพรณ เลิศวัตรกานต์ (2556, น. 100) กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ไม่เคร่งเครียดในการเรียน มีอิสระในการตัดสินใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีต่อการเรียน ไม่เบื่อหน่าย นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น เป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิมที่เคยเรียนมา สามารถเปลี่ยนสถานที่เรียนได้ตามความเหมาะสมและความพอใจของนักเรียน ไม่จำเป็นต้องอยู่ในห้องเรียนเท่านั้น ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีและเต็มใจที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และวรรณพรณ เลิศวัตรกานต์ (2556, น. 1) ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือการฟังเทป ฟังครู การฝึกสนทนาประกอบภาพ อ่านและเขียนเป็นขั้นตอนของการฝึก

ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมเหล่านี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และเพิ่มความกล้า เนื่องจากกิจกรรมเน้นการทำงานเป็นกลุ่มและได้ฝึกอย่าง สนุกสนาน สอดคล้องกับแนวคิดของ วรณภา สุขสังข์ (2545, น. 51) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ว่าการออกแบบกิจกรรมได้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจและรู้สึกภูมิใจเมื่อ สามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้และประสบผลสำเร็จ

ผู้วิจัยพบว่าขณะดำเนินการทำกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบเชิงรุก (Active Learning) ในแต่ละครั้งบรรยากาศในชั้นเรียนเต็มไปด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ผู้เรียนพยายามที่จะนำความรู้ในการใช้คำศัพท์ รูปประโยค มาใช้ในการสนทนาซึ่ง 1-2 สัปดาห์แรกนักศึกษายังขาดทักษะการออกเสียงที่ถูกต้อง ทำให้ผู้สอน แทรกกิจกรรมการฟังไฟล์เสียงคำศัพท์ บทสนทนาจากเสียงของเจ้าของภาษาที่ได้มาตรฐานและ มอบหมายให้นักศึกษากลับไปทบทวนและฝึกฟังเสียงที่ถูกต้องตามมาตรฐานการออกเสียง ภาษาจีน ทั้งนี้การทำกิจกรรมยังส่งผลให้นักศึกษาไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมในลักษณะนี้จึงทำให้มี การแสดงออกที่น้อยกว่าปกติ แต่เมื่อผ่านการทำกิจกรรมในแต่ละและผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติ พูดสนทนาภาษาจีน ทั้งกับผู้สอนและคู่สนทนา รวมถึงการแบ่งกลุ่มในแต่ละครั้งจึงทำให้นักศึกษา คุ้นกิจกรรมกรรมและกล้าแสดงออกมากขึ้น การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้ทำให้นักศึกษาได้เกิดการ สัมผัสเรียนรู้คำศัพท์ จากระดับที่ง่ายไปสู่ระดับที่ยากขึ้นเพื่อช่วยในการนำรูปประโยคต่าง ๆ ที่สัมผัสมาสร้างเป็นบทสนทนา รวมถึงทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกจึงเป็นการจัดกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาได้ดีขึ้น ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ช่วยส่งเสริมให้บรรยากาศใน ชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษากล้าพูด กล้าออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน และยอมรับการแสดงความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมชั้น รวมทั้งความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าอาจเนื่องมาจาก กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีการจัดเรียน เนื้อหาจากระดับความง่ายไปสู่ระดับยาก มีกิจกรรมที่หลากหลายที่ทำให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ภาษาจีน และมีพัฒนาการการพูดภาษาจีนที่ดีขึ้น และสามารถนำ ความรู้ที่ได้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันหรือการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และในกิจกรรมยังมี สื่อการสอนที่สามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียนจึงทำให้การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้น่าสนใจยิ่งขึ้น

กระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็น การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง สามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพูดสนทนาภาษาจีนทุกคน ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน แสดงความคิดเห็นใน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งในกลุ่มและระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษา และ นักศึกษากับนักศึกษาด้วยกัน การใช้สื่อนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามามีบทบาทในชั้นเรียน เช่น บทเรียน มัลติมีเดีย สื่อการสอนแบบสำเร็จรูป สื่อการสอนที่จำต้องได้ และไฟล์เสียงจากเจ้าของภาษามี เป็นมาตรฐานการออกเสียง ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน และการสอนแบบเชิงรุกเป็นการมุ่งเน้น ให้นักศึกษาได้มีความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาจีนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยทำให้กล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อพัฒนา ทักษะการพูดภาษาจีนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนนั้น จากผลการเปรียบเทียบผลการประเมิน ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า คะแนนประเมินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกนั้นสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนได้ดี และจากการวิจัยพบว่า หากนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกไปใช้กับนักศึกษาในระดับชั้นปีอื่น ๆ ควรปรับปรุงรูปแบบวิธีการแบ่งกลุ่มโดยตามความสมัครใจของผู้เรียนเพื่อให้กิจกรรมกลุ่มลุล่วงสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ โดยผู้สอนควรมีการกำหนดระดับความรู้ความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะต้องมีสมาชิกในกลุ่มที่หลากหลาย นอกจากนี้ผู้สอนควรมีการชี้แจงเกณฑ์การประเมิน ผลการเรียนรู้หรือคะแนนสอบให้ผู้เรียนทราบและมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกในแต่ละครั้ง ผู้สอนควรต้องมีความยืดหยุ่น ในเรื่องเวลา เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักศึกษาได้ฝึกฟังและพูดภาษาจีน จึงต้องใช้เวลา ในการฝึกฝนนานกว่าปกติ เช่น เปิดไฟล์เสียงบทสนทนาภาษาจีนจากเจ้าของภาษา เพื่อให้ นักศึกษาได้ซึมซับสำเนียงการออกเสียง และให้เวลานักศึกษาในการวิเคราะห์บทสนทนาที่ได้ฟัง และใช้เวลาในการเตรียมนำเสนอความคิดเห็นด้วยการพูดภาษาจีนจากที่ได้ฟัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ในการพัฒนา ทักษะการพูดภาษาจีนกับนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ชั้นปีที่ 2-4 หรือระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นต้น และควรเพิ่มระยะเวลาในการวิจัยมากกว่านี้ โดยเฉพาะการพานักศึกษาไปฝึกการใช้

ภาษาในสถานการณ์จริงนอกสถานที่ โดยศึกษาต่อไปว่าเมื่อมีการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจีนจริงนอกสถานที่ในสถานการณ์จริง จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาจีนได้คล่องแคล่วมากขึ้นเพียงใด ทั้งยังต้องมีการปรับแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและสามารถยืดหยุ่นต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

2. ควรมีการทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชาการเขียนภาษาจีน และวิชาการอ่านภาษาจีน หรือเนื้อหาในรายวิชาภาษาจีนอื่นและต่างระดับชั้นปีที่สนใจศึกษา

3. ควรมีการทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาไวยากรณ์จีน ซึ่งเป็นรายวิชาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ทิตนา แชมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุหงา วัฒนนะ. (2546). Active learning. *วารสารวิชาการ*, 6(9), 30-34.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). *การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. นครปฐม, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณภา สุขสังข์. (2545). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย)*. เชียงใหม่, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สัญญา ภัทรการ. (2552). *ผลการจัดการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวาที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องความน่าจะเป็น (ปริญาญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย)*. กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Johnson, K & Morrow, K. (1987). *Communication in the classroom*. Harlow: Longman.
- Kuder, Frederic G. & Richardson. M.W. (1937). The theory of the estimation of test reliability. *Psychometrika*, 2, 151-160.

- Likert, Rensis. (1967). *“The Method of Constructing and Attitude Scale”*. In Reading in Fishbein, M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement* (pp. 90–95). New York: Wiley & Son.
- Lynch, T. (1996). *Communication in the language classroom*. Oxford: Oxford University Press.